

TOUJOURS MOZART 2002

Česká pošta mi doručila pozvánku od Editio Bärenreiter k účasti na dvou- denních programech „nefestivalu“ „*toujours Mozart 2002*“ teprve v pondělí 21. ledna (šlo o dny 19. a 20. 1. 2002), ale mohl jsem – díky osobnímu pozvání fagotisty Lubomíra Fajta – sledovat alespoň část programů třetího ročníku této zajímavé akce, jež je oslavou narozenin velkého vídeňského klasika, ale de facto není konvenčním festivalem. V prostorách Rudolfiny (Dvořákova síň, Sukova síň, Dvora- na a Prezidentský salonek) se po oba dny hrála Mozartova hudba od půl jedenácté dopoledne až do sedmé hodiny večerní; hráli nejen profesionálové (České none- to, Capella Regia Musicalis, Čeští komor- ní sólisté, Harmonia Mozartiana Pragen- sis, pěvci Jana Markvartová, Martina Bauerová, Richard Hein ad.), ale také ti z amatérských muzikantů, kteří v sobě našli dost odvahy přihlásit se a v rámci akce s vtipným názvem MOZART OD KO- HOKOLIV vstoupit na pódium. Pozvání pořadatelů platilo i tentokrát, v už tře- tím ročníku, pro uchazeče prakticky všech věkových kategorií od jedenácti do jedenaosmdesáti (!) let. Při koncertech sice sály zrovna nepřetékaly návštěvní- ky, ale publika bylo vždycky dost a bylo vděčné i poučené: netleskalo do pauz mezi větami, odměňovalo výkony upří- mým potleskem a využívalo všech mož- ností (včetně přecházení ze sálu do sálu), jež mu pořadatelé nabídli. Ti ovšem ne- měli nijak lehký úkol; zvládali však dvou- denní maraton (včetně například Mozar- tovské noci, v jejímž průběhu se od 21. 30 do 23. 00 hodin četly texty o Mozartovi a hrála jeho hudba) s přehledem.

Vystoupení souboru **Harmonia Moz- artiana Pragensis** bylo po profesionál- ní stránce perfektní ukázkou znamenité úrovně české dechové školy; pikantní pro- gramovou zajímavost přineslo provede- ním *předehry* k opeře *Figarova svatba* (v úpravě Jana Venta) a pestrou „směsí“ z opery *Don Giovanni* (úprava G. Trie- bensee), v nichž – stejně jako v *Mozarto- vě původním Divertimentu D dur, K. 186*

V rámci „toujours Mozart 2002“ se uskutečnily akce i v prezidentském salóncu Rudolfiny. K nim patřilo také vystoupení Alexandry a Vojtěcha Spurných (hrál na klavírový klavír) na koncertě s názvem „Proč zní Mozart tak, jak zní?“
Foto Zdeněk Chrapek

– se uplatnila i dvojice výborných hrá- ček na anglický roh; ostatní instrumen- talisté ovšem za oběma dámami nijak pozadu nezůstali. (Jen malá kritická poznámka závěrem: v programu je oprav- du uvedeno „G. Triebensee“, ačkoli Čer- nušákův i jiné slovníky znají jen *Josefa* toho jména (1760-1846). Pokud jde o ji- něho Triebensee, bylo by si to zasloužilo aspoň stručné upozornění v tištěném pro- gramu.)

PETAR ZAPLETAL